

Měsíc po...

Je to měsíc, kdy vláda představila úsporný balíček opatření, který měl a má za cíl uzdravit ekonomiku této země. V širším záběru s celou řadou bodů dotýkajících se i vinařského oboru a jeho fyzických či právnických subjektů. Navíc v jednom konkrétním bodu pouze s vazbou na náš obor, a to ve věci zrušení výjimky na víno jako daňově uznatelný náklad. Záležitost zavedení nenulové sazby spotřební daně na tichá vína v opatřeních nebyla, přestože NERV s touto alternativou pracoval.

Prvně zmíněné bereme jako nepříjemný fakt, se kterým se především malé a střední vinařské firmy budou muset „poprat“. Pro některé jde až o 40 % objemu prodejů z jejich obratu. Ale chceme věřit, že i tentokráte tuto obchodní nepříjemnost zvládneme. Do budoucna bychom tento krok vládě jistě doporučili vrátit. Naopak, rozšířili bychom daňovou uznatelnost i na jiné naše potraviny s přidanou hodnotou, avšak jen z tuzemské produkce. Prospělo by to jak domácímu zemědělství, tak nakupujícím firmám a samozřejmě i státní pokladně.

Odmítnutí uvalení spotřební daně na tichá vína bereme jako naprosto správný krok a vláda i jednotliví zastánci tohoto řešení mezi politiky doposud v této věci prokázali jen a pouze věcný přístup. Jakkoliv vnímáme, že především nedostatek informací směrem k veřejnosti a mnohdy účelové zneužívání tohoto tématu ve prospěch zájmů jiných skupin či jednotlivců a komodit prostřednictvím médií nebo sociálních sítí učinili věc emočně velmi zabarvenou, v řadě případů za hranici objektivitu a pravdy.

Mrzí nás to. Současně nebudeme měnit naši pozici. Nebudeme uhýbat nepravdě a agresivitě. Zůstáváme nad věcí. A i nadále se nenecháme vydírat ani vtáhnout do jakési války emocí a zájmů. Po celou dobu platí, že vinařství je oborem kulturním a takto budeme i nadále vystupovat. Slušně. Zajímá nás rámeček platné legislativy, fakta a argumenty.

Ty hodláme postupně a vytrvale představovat, jak odborníkům, tak veřejnosti. S těmi prvně jmenovanými iniciovat taktéž debatu, jak dál. Abychom více chránili naši produkci, naše tradiční obory, jako doposud se podíleli na budování fungující ekonomiky, a přitom se vešli do legislativy evropského trhu.

Zpět však k argumentům... za všechny ty klíčové, které nadevší diskuzi a pocity některých dokazují, že návrh NERVu opomenul dvě zásadní věci, pro které jej vláda a věříme, že i soudný odborník nemohou přijmout. Zaprvé přijít s takovým návrhem, který bude v souladu se zákonem. A zadruhé, přijít s návrhem, který opravdu pro stát vybere více financí, nikoliv opačně.

- Od roku 2004 je u nás platný zákon – směrnice 92/83/EHS, která upravuje spotřební daně na evropském trhu a dále sazby této daně nastavují členské země v souladu se směrnicí 92/84/EHS. Zde se srovnává víno s vínem, pivo s pivem a líh s lihem v rámci EU. Směrnice není konstruována ve smyslu srovnání komodit mezi sebou. Víno má ve vinařských zemích sazbu 0,- (bez ohledu na to, zda tyto více vyprodukuje či doveze) a její uplatňování napomáhá rovnému konkurenčnímu prostředí.
- V tomto smyslu chci opět, znovu a zřetelně říct, že se bavíme o spotřebních daních. DPH – daň z přidané hodnoty – a všechny ostatní daně platí náš obor v plné výši, po celou dobu a bez jakýchkoliv výjimek.

- Návrh NERVu počítal s nulovou sazbou pro malá vinařství, kterých je naprostá většina. Jedině tak by totiž celní správa vše zvládla řekněme s pouze lehkým zvýšením nákladů a byrokracie na straně státu. To však nelze, právě směrnice 92/83/EHS zakazuje, aby spodní sazba klesla pod 50 % sazby horní. Osvobodit od spotřební daně malá vinařství lze jedině tehdy, kdy nedojde k prodeji vína. A to je absurdní.
- Pak NERV tedy navrhuje, aby i malá vinařství byla spotřební daní zdaněna sazbou poloviční od té horní. A část vybraných peněz se malým vinařům vrátila formou dotační podpory. Takový mechanismus je opět neprůchozí. Každá národní dotace musí být notifikována/schválena EU, avšak tato parciální podpora je neslučitelná s právem EU.
- Navíc kromě existujících 2260 daňových skladů (pro sekty, pivo, lihoviny, destiláty), by v jeden den muselo být zřízeno nových minimálně 1600 (jen za tuzemská vinařství), což na straně státu znamená významné rozšíření administrativy, stamilionové jednorázové a další provozní náklady a hrubé nabourání záměru vybrat 4 mld. do státní pokladny.

Toto jsou zásadní, současně jednoduché a relevantní důvody, proč nebylo a není posunutí návrhu na zdanění vína spotřební daní do vládního balíčku možné!

Víno je alkoholický nápoj. Nepřistoupíme však na rétoriku, že stejný jako jiné alkoholické nápoje. Sto chemiků řekne totéž. Nezmiňujeme to proto, abychom podněcovali konfrontaci, jsme si tou pozicí jistí, jako další miliony lidí na této planetě, kteří jsou přesvědčeni o tom, že největším zlem, této i předešlých civilizací, rozhodně NENÍ zodpovědná konzumace a objevování vína.

Vína, jehož průměrná spotřeba v Evropě je 35 litrů. U nás 20. A starost, kterou v tomto ohledu máme, aby maximum z toho byla vína tuzemská, kvalitní. A přesně tímto směrem se budou mimo jiné ubírat naše další kroky a jednání, jak v politické, tak odborné rovině. Bojovat dostupnými prostředky proti levnému dovozu a hledat ochranu, podporu a ta nejlepší řešení pro naše pěstitele i producenty. A to vlastně platí v jakékoliv komoditě. Proto každý obor stejně uvažující je a bude partnerem zvaným ke stolu.

Vinařství není oborem největším, ani nejsilnějším. Ani tuto ambici nemá, ale ani nepopíráme jiné obory, které ji mají nebo prostě jen mají svoji unikátní hodnotu. Jsme však oborem mimořádným. 14 tisíc pěstitelů révy a producentů vína, v drtivé většině v rukou tuzemských majitelů, spoluutváří krajinu této země, kulturně-společenský i ekonomický chod mnoha obcí a měst. Toto nechceme ohrozit. Naopak, racionálně a zodpovědně rozvíjet.